

พระราชบัญญัติ
ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง
พ.ศ. ๒๕๔๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๓
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงให้เป็นระเบียบ
เรียบร้อยและเหมาะสม และให้ใช้ภาษาไทยในการโฆษณา

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้
ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้
เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๔๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีตั้งแต่
วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ส่วนที่จะใช้ที่อื่นเมื่อใดให้ประกาศโดยพระราช
กฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า “โฆษณา” หมายความว่า การบอกกล่าว แจ้ง
ความ ชี้แจง แนะนำ หรือแสดงความคิดเห็น แก่ประชาชน

มาตรา ๔ ผู้ที่จะทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้า จะต้อง
ขอรับอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงทำการโฆษณาได้

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับอนุญาต และให้มีอำนาจกำหนด
เงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยเวลา สถานที่ และเครื่องอุปกรณ์ขยายเสียงและผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติ
ตามเงื่อนไขที่กำหนดนั้น

มาตรา ๕ ใบอนุญาตที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกให้แก่ผู้ทำการโฆษณาตามความใน
พระราชบัญญัตินี้ ให้คุ้มครองถึงผู้ใช้เสียงและผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงในการโฆษณา และบุคคลเช่น
ว่านี้ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตด้วย

มาตรา ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจสั่งผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงให้ลดเสียงลงได้ เมื่อปรากฏว่าเสียงที่โฆษณานั้นก่อความรำคาญแก่ประชาชน

ถ้าการโฆษณากระทำผิดเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานที่สั่งตามความในวรรคก่อน ให้เจ้าพนักงานดังกล่าวมีอำนาจสั่งให้หยุดโฆษณาได้

มาตรา ๗ การโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงจะต้องโฆษณาเป็นภาษาไทย คำว่า “ภาษาไทย” นั้น ให้ความหมายรวมถึงภาษาพื้นเมืองบางแห่งในประเทศไทยด้วย

มาตรา ๘ พระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่บังคับแก่การโฆษณา

๑. คำสอนในทางศาสนา
๒. ของหน่วยราชการของรัฐ
๓. หาเสียงเพื่อประโยชน์แก่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งโฆษณาเป็นภาษาไทย
๔. กิจการของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งโฆษณาด้วยตนเองเป็นภาษาไทย
๕. กิจการเกี่ยวกับการมหรสพ เฉพาะในโรงมหรสพ และในระหว่างเวลาที่แสดงมหรสพ
๖. กิจการของนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการอันเป็นสาธารณกุศล ซึ่งนิติบุคคลนั้นโฆษณาเป็นภาษาไทย

มาตรา ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ มาตรา ๕ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานที่สั่งตามความในมาตรา ๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ด้วย

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียด้วย

มาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง

๑. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตซึ่งต้องไม่เกินฉบับละ ๑๐๐ บาท
 ๒. กำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

ตอนที่ ๕๑ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กันยายน ๒๔๕๓

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๔๕๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา
โดยใช้เครื่องขยายเสียง

พ.ศ. ๒๔๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราช
บัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.
๒๔๕๓ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตทำการโฆษณาตาม
ความในมาตรา ๔ ให้ยื่นคำขอตามแบบ ขษ.๑ ท้ายกฎนี้
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ตอนที่ ๕๑ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กันยายน ๒๔๕๓

ข้อ ๒. ใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาอื่น ให้ใช้แบบ
ข.๒ ท้ายกฎนี้

ข้อ ๓. ค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้เรียกเก็บ ดังนี้
๑. การโฆษณากิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้า
ฉบับละ ๑๐ บาท

๒. การโฆษณากิจการที่เป็นไปในทำนองการค้า

ก. โฆษณาเคลื่อนที่ ฉบับละ ๖๐ บาท

ข. โฆษณาประจำที่ ฉบับละ ๗๕ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๓

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

บ. เทพหัสดิน

ลงนามแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(แบบ ขษ. ๑)

ไปด กรมโฆษณาการ
แสดมภ์ คำร้องขออนุญาตทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

อากร เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า (ชื่อและสกุล).....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....
สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....เป็นผู้ครอบครอง
เครื่องขยายเสียงเลขหมายทะเบียนที่.....ไมโครโฟนเลขหมายทะเบียนที่.....
และเครื่องบันทึกเสียงเลขหมายทะเบียนที่.....ขอทำคำร้องยื่นต่อเจ้าพนักงาน
ผู้ออกใบอนุญาตมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะใช้เครื่องดังกล่าวมานั้น เพื่อทำการโฆษณา
กิจการ

ณ ที่.....เลขที่.....ถนน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....มีกำหนด.....วัน ตั้งแต่วันที่.....
.....เดือน.....พ.ศ.....ถึง วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....

ข้อ ๒. ข้าพเจ้ารับรองว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎข้อบังคับ
และเงื่อนไขว่าด้วยการควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง ทุกประการ

ข้อ ๓. ข้าพเจ้าได้แนบใบอนุญาตให้มีเพื่อใช้ ฯ ซึ่งมีเลขหมายทะเบียนตาม
ที่แจ้งไว้ในใบคำร้องนี้รวม.....ฉบับ มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว
(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำร้อง

ความเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่
เสนอ เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต
ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....
(.....)
(ตำแหน่ง).....
วันที่...../...../.....

(พลิก)

ตอนที่ ๕๑ เล่ม ๖๗

ราชกิจจานุเบกษา

๒๖ กันยายน ๒๔๘๓

บันทึกของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ
(กรมโฆษณาการ)

คำสั่งเจ้าพนักงาน
ผู้ออกใบอนุญาต

เสนอ จ.ผ.ว.

(ลงชื่อ).....
วันที่...../...../.....

ลงชื่อ).....
วันที่...../...../.....

สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่

ได้ออกใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงเลขที่.....
ให้ไปแล้ว และได้รับเงินค่าธรรมเนียม.....บาท ตามใบอนุญาตเลขที่.....
.....ไว้ถูกต้องแล้ว (ตัวอักษร)

(ลงชื่อ).....
วันที่...../...../.....

(แบบ ขม. ๒)

ตรา
ประจำวัน

ตรา
ประจำวัน

สำหรับเจ้าหน้าที่

กรมโฆษณาการ

- ๑. ใบอนุญาตเลขที่.....
- ๒. ชื่อผู้ถือใบอนุญาต.....
- ๓. เครื่องขยายเสียงเลขหมายทะเบียนที่.....
เลขหมายประจำเครื่องที่.....
- ๔. โมโครโฟนเลขหมายทะเบียนที่.....
เลขหมายประจำเครื่องที่.....
- ๕. เครื่องบันทึกเสียงเลขหมายทะเบียนที่.....
เลขหมายประจำเครื่องที่.....
- ๖. ทำการโฆษณาที่..... เลขที่.....
- ๗. ถนน..... ตำบล..... จังหวัด.....
- ๘. อำเภอ..... จังหวัด.....
..... น. ถึง..... น.
- ๙. ตั้งแต่เวลา..... น. ถึง..... น.
..... น. ถึง..... น.
- ๑๐. ตั้งแต่วันที่...../...../.....
ถึงวันที่...../...../.....
- ๑๑. เงินค่าธรรมเนียม..... บาท

ใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

ใบอนุญาตเลขที่.....

เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต อนุญาตให้.....

ทำการโฆษณาด้วยเครื่องอุปกรณ์การขยายเสียง ดังรายการต่อไปนี้

รายการ	เลขหมายทะเบียนที่	เลขหมายประจำเครื่องที่
เครื่องขยายเสียง
โมโครโฟน
เครื่องบันทึกเสียง

ได้ ณ ที่..... เลขที่..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ถึง วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ตามกำหนดเวลาดังนี้ ๑. ตั้งแต่เวลา..... น. ถึง..... น.

๒. ตั้งแต่เวลา..... น. ถึง..... น.

๓. ตั้งแต่เวลา..... น. ถึง..... น.

ได้รับเงินค่าธรรมเนียม..... บาท ไว้ถูกต้องแล้ว.

(ตัวอักษร)

(ลงชื่อ).....

เจ้าหน้าที่

วันที่...../...../.....

(ลงชื่อ).....

ผู้รับเงิน

วันที่...../...../.....

(ลงชื่อ).....

เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

วันที่...../...../.....

ข้อปฏิบัติ

- ๑. จำต้องนำใบอนุญาตนี้ไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ลงนามรับทราบเสียก่อน จึงจะทำการโฆษณาได้
- ๒. ต้องเก็บรักษาใบอนุญาตนี้และใบอนุญาตให้มีเพื่อใช้ ฯ ไว้กับเครื่องในที่เปิดเผย เพื่อสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่จะตรวจดูได้ทุกขณะ
- ๓. เมื่อใบอนุญาตนี้สิ้นอายุลง หรือถูกสั่งให้หยุดทำการโฆษณาหรือถูกสั่งเพิกถอน ซึ่งจะเป็นด้วยกรณีใดก็ตาม ต้องหยุดทำการโฆษณาทันที
- ๔. ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำตักเตือนของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องถิ่นด้วย

คำบันทึกรับทราบของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่

เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่นี้ได้รับทราบ ตั้งแต่วันที่/...../.....
เวลา..... น.

(ลงชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

วันที่...../...../.....

ได้รับใบอนุญาตไปถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ).....
วันที่...../...../.....

ประกาศสำนักคณะรัฐมนตรี

และกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๕๓
(ฉบับที่ ๕)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๕๓ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เห็นสมควรแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ใหม่ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้ยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๕๓ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๕๕ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๕๓ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๔๕๕

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

ข้อ ๒. ในเขตเทศบาล ให้นายกเทศมนตรี เป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่

ข้อ ๓. ในเขตสุขาภิบาล ให้ประธานกรรมการสุขาภิบาลเป็น
พนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๔. นอกเขตเทศบาลและนอกเขตสุขาภิบาล ให้นายอำเภอ
หรือปลัดอำเภอ ประจำกิ่งอำเภอท้องที่ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ในเขต
ท้องที่ของตน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา
โดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรด
เกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยาย
เสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ ในทุกท้องที่ตลอดราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๕ และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติ
ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.
๒๕๕๓ ในทุกท้องที่ตลอดราชอาณาจักรบรรดาซึ่งยังมิได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศให้ใช้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ ตามที่ได้ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๙๓ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี กับในเขตเทศบาลต่าง ๆ ของจังหวัดทุกจังหวัดแล้วนั้น บัดนี้ ปรากฏว่า ได้มีบุคคลนำเครื่องขยายเสียงไปใช้ในการโฆษณาออกเขตดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน สมควรควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงให้ตลอดราชอาณาจักร เพื่อสวัสดิภาพของประชาชนในด้านนี้

ปริยานุช/ผู้พิมพ์
๗ สิงหาคม ๒๕๕๑

ก้องเกียรติ/ผู้จัดทำ
๗ สิงหาคม ๒๕๕๑

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๙๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๖

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ ในท้องที่บางแห่ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๕ และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖”

มาตรา ๒^๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ ในเขตเทศบาลต่าง ๆ ในจังหวัดดังต่อไปนี้

๑. จังหวัดกระบี่
๒. จังหวัดกำแพงเพชร
๓. จังหวัดขอนแก่น
๔. จังหวัดฉะเชิงเทรา
๕. จังหวัดชัยนาท
๖. จังหวัดชุมพร
๗. จังหวัดเชียงราย

๘. จังหวัดตาก
๙. จังหวัดนครพนม
๑๐. จังหวัดนนทบุรี
๑๑. จังหวัดนราธิวาส
๑๒. จังหวัดน่าน
๑๓. จังหวัดหนองคาย
๑๔. จังหวัดบุรีรัมย์
๑๕. จังหวัดปทุมธานี
๑๖. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๗. จังหวัดปัตตานี
๑๘. จังหวัดพังงา
๑๙. จังหวัดพัทลุง
๒๐. จังหวัดพิจิตร
๒๑. จังหวัดเพชรบูรณ์
๒๒. จังหวัดมหาสารคาม
๒๓. จังหวัดแม่ฮ่องสอน
๒๔. จังหวัดยะลา
๒๕. จังหวัดร้อยเอ็ด
๒๖. จังหวัดระนอง
๒๗. จังหวัดเลย
๒๘. จังหวัดศรีสะเกษ
๒๙. จังหวัดสตูล
๓๐. จังหวัดสมุทรสงคราม
๓๑. จังหวัดสิงห์บุรี
๓๒. จังหวัดสุพรรณบุรี
๓๓. จังหวัดสุรินทร์
๓๔. จังหวัดอ่างทอง
๓๕. จังหวัดอุทัยธานี

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

พระราชกฤษฎีกา
ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา
โดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓

พ.ศ. ๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ธานีนีวัต กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ ในท้องที่บางแห่ง

พระมหากษัตริย์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ พ.ศ. ๒๕๕๔”

มาตรา ๒^๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ เฉพาะในเขตเทศบาลต่าง ๆ ของจังหวัดดังต่อไปนี้

๑. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒. จังหวัดลพบุรี
๓. จังหวัดสระบุรี
๔. จังหวัดนครนายก
๕. จังหวัดปราจีนบุรี
๖. จังหวัดชลบุรี
๗. จังหวัดระยอง

๘. จังหวัดตราด
๙. จังหวัดสมุทรปราการ
๑๐. จังหวัดจันทบุรี
๑๑. จังหวัดนครราชสีมา
๑๒. จังหวัดชัยภูมิ
๑๓. จังหวัดอุบลราชธานี
๑๔. จังหวัดอุดรธานี
๑๕. จังหวัดสกลนคร
๑๖. จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๗. จังหวัดพิษณุโลก
๑๘. จังหวัดสุโขทัย
๑๙. จังหวัดนครสวรรค์
๒๐. จังหวัดลำปาง
๒๑. จังหวัดเชียงใหม่
๒๒. จังหวัดลำพูน
๒๓. จังหวัดแพร่
๒๔. จังหวัดอุตรดิตถ์
๒๕. จังหวัดนครปฐม
๒๖. จังหวัดกาญจนบุรี
๒๗. จังหวัดราชบุรี
๒๘. จังหวัดเพชรบุรี
๒๙. จังหวัดสมุทรสาคร
๓๐. จังหวัดนครศรีธรรมราช
๓๑. จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๓๒. จังหวัดภูเก็ต
๓๓. จังหวัดสงขลา
๓๔. จังหวัดตรัง

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

ระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและ
การพิจารณาออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา
โดยใช้เครื่องขยายเสียง

นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ กำหนดระเบียบในการยื่นคำร้อง และการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงดังต่อไปนี้

การยื่นคำร้องขอทำการโฆษณา

ข้อ ๑ ผู้มีใบอนุญาตให้มีเพื่อใช้เครื่องขยายเสียงและไมโครโฟน ประสงค์จะใช้เครื่องนั้นทำการโฆษณาให้ยื่นคำร้องตามแบบ ขช.๑ ต่อเจ้าพนักงานตำรวจเจ้าของท้องที่ ซึ่งผู้ยื่นคำร้องนั้นมีภูมิลำเนาอยู่หรือ สถานที่โฆษณานั้นอยู่ในเขตอำนาจ

การยื่นคำร้องโดยสภาพซึ่งได้รับมอบฉันทะโดยถูกต้องจากผู้มีใบอนุญาต คงพิจารณาให้ทำได้

ข้อ ๒ เป็นหน้าที่ของตำรวจท้องที่ที่ได้รับคำร้องนั้น พิจารณาคำร้องขอโดยคำนึงถึงสถานที่ เวลา และเครื่องอุปกรณ์ที่จะทำการโฆษณา แล้วแสดงความคิดเห็นไว้ในคำร้องนั้นเพื่อผู้ร้องขอจะได้นำไปแสดงต่อผู้ ออกใบอนุญาต

การออกใบอนุญาตให้ทำการโฆษณา

ข้อ ๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศ แต่งตั้งเป็นพนักงานออกใบอนุญาต

เมื่อพนักงานผู้ออกใบอนุญาตได้รับคำร้องตามข้อ ๒ แล้วให้รีบพิจารณาสั่งโดยให้นำความคิดเห็น ของตำรวจท้องที่มาเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาในการออกใบอนุญาตด้วย

ข้อกำหนดและประเภทใบอนุญาต

ข้อ ๔ ใบอนุญาตให้ทำการโฆษณานั้นให้ออกแบบ ขช.๒ และให้มีการกำหนดอายุตามที่เจ้า พนักงานผู้ออกใบอนุญาตจะได้ระบุไว้ในใบอนุญาตเป็นประเภทๆ ดังนี้

ประเภท ๑ การโฆษณาในกิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้าคราวละไม่เกิน ๑๕ วัน

ประเภท ๒ การโฆษณาที่เป็นไปในทำนองการค้า

(ก) โฆษณาเคลื่อนที่คราวละไม่เกิน ๕ วัน

(ข) โฆษณาประจำที่คราวละไม่เกิน ๕ วัน

สถานที่ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงโฆษณา

ข้อ ๕ ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงโฆษณาในระยะใกล้กว่า ๑๐๐ เมตร จากบริเวณสถานที่ใด ที่หนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) โรงพยาบาล

(ข) วัดหรือสถานที่บำเพ็ญศาสนกิจและ

(ค) ทางแยกที่มีการสัญจรไปมาคับคั่งอยู่เป็นปกติ

ข้อ ๖ ห้ามใช้เสียงโฆษณาในระยะใกล้กว่า ๑๐๐ เมตร จากบริเวณสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) โรงเรียนระหว่างทำการสอน

(ข) ศาลสถิตยุติธรรมในระหว่างเวลาพิจารณา

การปฏิบัติภายหลังที่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๗ เมื่อได้รับอนุญาตให้ทำการโฆษณาแล้ว ให้ผู้ได้รับอนุญาตนำไปแสดงต่อ นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ดังต่อไปนี้

(ก) โฆษณาประจำที่ ให้แสดงต่อสถานีตำรวจเจ้าของท้องที่นั้น

(ข) กรณีโฆษณาเคลื่อนที่ จังหวัดพระนคร ธนบุรี ให้แสดงต่อกองตำรวจจราจร

(ค) กรณีโฆษณาเคลื่อนที่ข้ามเขต ไปถึงเขตควบคุมการโฆษณาท้องที่ใด ให้แสดงต่อสถานี ตำรวจท้องที่นั้น

เมื่อนายตำรวจซึ่งเป็นหัวหน้าในสถานีตำรวจนั้น หรือผู้รักษาการแทน ได้ลงนามรับทราบใน ใบอนุญาตนั้นแล้วจึงทำการโฆษณาได้

ข้อ ๘ อำนาจสั่งให้หยุดการโฆษณาตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการ โฆษณา โดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ นั้น ให้พนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือ ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา สั่งให้หยุดได้ไม่เกิน ๑๕ วัน

การดำเนินคดีและเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๙ ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด ต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓

ให้พนักงานผู้ออกใบอนุญาตใช้ดุลยพินิจสั่งในการเพิกถอนใบอนุญาต ตามที่เห็นสมควรหากมี ความคิดเห็นของตำรวจท้องที่ ก็ให้นำความคิดเห็นนั้นมาเป็นหลักประกอบการพิจารณาด้วย

อัตราค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๐ ก. โฆษณากิจการที่ไม่เป็นในทำนองการค้า ฉบับละ ๑๐ บาท

ข. โฆษณาที่เป็นไปในทำนองการค้า

โฆษณาเคลื่อนที่ ฉบับละ ๖๐ บาท

โฆษณาประจำที่ ฉบับละ ๗๕ บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สำนักนายกรัฐมนตรี

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๔๙๕

(ลงนาม) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(ลงนาม) บ. เทพหัสดิน ณ อยุธยา

รัฐมนตรีช่วยว่าการ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ปิด

(แบบ มข.๑)

แสดมภ์

คำร้องขออนุญาตทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

อาคาร

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า (ชื่อและสกุล)อายุปี
 เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....
 ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
 เป็นผู้ครอบครองเครื่องขยายเสียงเลขหมายทะเบียนที่..... โทรศัพท์เลขหมาย
 ทะเบียนที่..... และเครื่องบันทึกเสียงเลขหมายทะเบียนที่..... ขอทำคำร้องยื่นต่อ
 เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีข้อความดังต่อไปนี้

๑. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะใช้เครื่องดังกล่าวมานั้น เพื่อทำการโฆษณากิจการ

.....

 ณ ที่.....เลขที่..... ถนน..... หมู่ที่..... ตำบล.....
 อำเภอ..... จังหวัด..... มีกำหนด.....วัน
 ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ถึง วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๒. ข้าพเจ้ารับรองว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎข้อบังคับและเงื่อนไขว่าด้วยการควบคุมการโฆษณา
 โดยใช้เครื่องขยายเสียง ทุกประการ

๓. ข้าพเจ้าได้แนบใบอนุญาตให้มีเพื่อใช้ฯ ซึ่งมีเลขทะเบียนตามที่แจ้งไว้ในใบคำร้องนี้รวม.....ฉบับ
 มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

(ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำร้อง
 (.....))

ความเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่

เสนอ เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

<u>บันทึกของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ</u>	<u>คำสั่งเจ้าพนักงาน</u> <u>ผู้ออกใบอนุญาต</u>
เสนอ.....
.....
.....
(ลงชื่อ).....	(ลงชื่อ).....
(.....)	(.....)
วันที่...../...../.....	วันที่...../...../.....

สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่

ได้ออกใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงเลขที่.....
และได้รับค่าธรรมเนียม.....บาท ตามใบอนุญาตเลขที่.....ไว้ถูกต้องแล้ว
(ตัวอักษร)

(ลงชื่อ).....

วันที่...../...../.....

ตรา
ประจำวัน

ตรา
ประจำวัน

(แบบ ม.๕. ๒)

สำหรับเจ้าหน้าที่

ใบอนุญาตเลขที่.....
 ผู้ถือใบอนุญาต.....
 เรื่องขยายเสียงเลขหมายทะเบียนที่.....
 เขตหมายเลขประจำเครื่อง.....
 โทรศัพท์เลขหมายทะเบียนที่.....
 เขตหมายเลขประจำเครื่อง.....
 เรื่องบันทึกเสียงเลขหมายทะเบียนที่.....
 เขตหมายเลขประจำเครื่อง.....
 การโฆษณาที่..... เลขที่..... หมู่ที่.....
 ณ..... ตำบล.....
 เกอ..... จังหวัด.....
 { น. ถึง น.
 น. ถึง น.
 น. ถึง น.
 แต่วันที่...../...../.....
 วันที่...../...../.....
 ค่าธรรมเนียม.....บาท
 (ตัวอักษร)

(ลงชื่อ).....
 เจ้าหน้าที่
 วันที่...../...../.....

สำนักงาน.....

ใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

ใบอนุญาตเลขที่.....

เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต อนุญาตให้.....

ทำการโฆษณาด้วยเครื่องอุปกรณ์การขยายเสียง ดังรายการต่อไปนี้

รายการ	เลขหมายทะเบียนที่	เลขหมายประจำเครื่องที่
เครื่องขยายเสียง
ไมโครโฟน
เครื่องบันทึกเสียง

ได้ ณ ที่..... เลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....
 ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
 ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
 ตามกำหนดเวลาดังนี้ ๑. ตั้งแต่เวลา..... น. ถึง..... น.
 ๒. ตั้งแต่เวลา..... น. ถึง..... น.
 ๓. ตั้งแต่เวลา..... น. ถึง..... น.
 ได้รับเงินค่าธรรมเนียม.....บาท ไว้ถูกต้องแล้ว
 (ตัวอักษร)

(ลงชื่อ)..... (ลงชื่อ).....
 ผู้รับเงิน เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต
 วันที่...../...../..... วันที่...../...../.....
 (โปรดอ่านค่าติดด้านหลัง)

สรุปสาระสำคัญ
และขั้นตอนการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๔๓

๑. สาระสำคัญ

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๔๓ มีหลักการ เพื่อให้การใช้เครื่องขยายเสียงเป็นไปอย่างเรียบร้อยและเหมาะสมและให้ใช้ภาษาไทยในการโฆษณา และมีเหตุผลเพื่อมิให้มีการใช้เครื่องขยายเสียงดังเกินสมควรจนก่อให้เกิดความรำคาญแก่ประชาชน และห้ามมิให้ใช้ภาษาของชาติอื่นนอกจากภาษาไทยอันเป็นไปตามหลักทั่วไปของประเทศเอกราชอื่นๆ ประกอบด้วยมาตราทั้งหมด ๑๐ มาตรา

คำว่า “โฆษณา” หมายความว่า การบอกกล่าวแจ้งความ ชี้แจง แนะนำ หรือแสดงความคิดเห็นแก่ประชาชน ซึ่งผู้ที่จะทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้า จะต้องขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจึงทำการโฆษณาได้ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยเวลา สถานที่ และเครื่องอุปกรณ์ขยายเสียง หากผู้ใดฝ่าฝืนกระทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้าโดยไม่มีใบอนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจสั่งผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงให้ลดเสียงลงได้ เมื่อปรากฏว่าเสียงที่โฆษณานั้นก่อความรำคาญแก่ประชาชน

ในกรณีที่การโฆษณาดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกระทำที่ผิดเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่สั่งให้ลดเสียงลงเนื่องจากเสียงที่โฆษณานั้นก่อความรำคาญแก่ประชาชน เจ้าพนักงานหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีอำนาจสั่งให้หยุดโฆษณาได้ หากผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงไม่ปฏิบัติตามมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ด้วย

พระราชบัญญัตินี้บังคับไว้โดยเคร่งครัดว่าการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงจะต้องโฆษณาเป็นภาษาไทย โดยคำว่า “ภาษาไทย” นั้น ให้หมายความรวมถึงภาษาพื้นเมืองบางแห่งในประเทศไทยด้วย หากฝ่าฝืนมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

การโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงในกิจการบางอย่างได้รับการยกเว้นไม่ต้องถูกบังคับตามกฎหมายฉบับนี้ ได้แก่ การโฆษณาคำสอนในทางศาสนา การโฆษณาของหน่วยราชการของรัฐ การโฆษณาหาเสียงเพื่อประโยชน์แก่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งโฆษณาเป็นภาษาไทย การโฆษณาในกิจการของสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งโฆษณาด้วยตนเองเป็นภาษาไทย การโฆษณาในการประกอบกิจการเกี่ยวกับการมหรสพเฉพาะในโรงมหรสพและในระหว่างเวลาที่แสดงมหรสพ และการโฆษณาในกิจการของนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการอันเป็นสาธารณะกุศลซึ่งนิติบุคคลนั้นโฆษณาเป็นภาษาไทย

๒. ผู้รักษาการและวันบังคับใช้

นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการร่วมกัน มีอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตซึ่งต้องไม่เกินฉบับละ ๑๐๐ บาทหรือกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๗ ตอนที่ ๔ หน้า ๑๗๔ เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๓ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๓ โดยมีจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีในขณะนั้นเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

๓. อัตราค่าธรรมเนียม

กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๙๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๔๙๓ ได้กำหนดแบบคำขอใบอนุญาตทำการ (ขช.๑) แบบของใบอนุญาต (ขช.๒) ตลอดจนอัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตไว้ โดยการโฆษณากิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้า ฉบับละ ๑๐ บาท ส่วนการโฆษณากิจการที่เป็นไปในทำนองการค้านั้น ถ้าเป็นการโฆษณาเคลื่อนที่ ฉบับละ ๖๐ บาท ถ้าเป็นโฆษณาประจำที่ ฉบับละ ๗๕ บาท

๔. เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่

ประกาศสำนักคณะรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๔) ได้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยในเขตเทศบาลให้นายกเทศมนตรีเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนนอกเขตเทศบาลให้นายอำเภอเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตท้องที่ของตน (ในกรุงเทพมหานครผู้อำนวยการเขตในแต่ละเขตของกรุงเทพมหานครเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๙ (๑) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ประกอบกับประกาศฉบับนี้)

๕. ขั้นตอนการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาต

ระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง ฉบับลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๔๙๕ กำหนดขั้นตอนและวิธีดำเนินการไว้ ดังนี้

๕.๑ การยื่นคำขอใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตต้องยื่นคำขอตามแบบ ขษ.๑ ต่อเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่ซึ่งผู้ยื่นคำขอมิถุนีลำนานาหรือสถานที่โฆษณาอยู่ในเขตอำนาจ เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่ในการพิจารณาคำขอโดยคำนึงถึงสถานที่ เวลา และเครื่องอุปกรณ์ที่จะทำการโฆษณาแล้ว แสดงความคิดเห็นในคำขอนั้นเพื่อให้ผู้ยื่นคำขอนำไปยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องนำความเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่มาประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตด้วย

เมื่อได้รับใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงแล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องนำใบอนุญาตไปแสดงต่อนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร กรณีการโฆษณาประจำที่ให้แสดงต่อสถานีตำรวจเจ้าของท้องที่นั้น กรณีการโฆษณาเคลื่อนที่ในกรุงเทพมหานครให้แสดงต่อกองบังคับการตำรวจจราจร ส่วนกรณีการเคลื่อนที่ข้ามเขต เมื่อไปถึงเขตควบคุมการโฆษณาในท้องที่ใด ให้แสดงต่อสถานีตำรวจนั้น เมื่อนายตำรวจซึ่งเป็นหัวหน้าหรือผู้รักษาการแทนได้ลงนามรับทราบในใบอนุญาตนั้นแล้วจึงทำการโฆษณาได้

๕.๒ ใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงตามแบบ ขษ.๒ แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทที่ ๑ การโฆษณาในกิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้า อนุญาตได้คราวละไม่เกิน ๑๕ วัน และประเภทที่ ๒ การโฆษณาในกิจการที่เป็นไปในทำนองการค้า แยกเป็นการโฆษณาเคลื่อนที่และการโฆษณาประจำที่ อนุญาตได้คราวละไม่เกิน ๕ วัน

๕.๓ ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงในระยะใกล้กว่า ๑๐๐ เมตร จากโรงพยาบาล หรือวัดหรือสถานที่บำเพ็ญศาสนกิจ และทางแยกที่มีการสัญจรไปมาคับคั่งอยู่เป็นปกติ และห้ามใช้เสียงในระยะใกล้กว่า ๑๐๐ เมตร จากโรงเรียนระหว่างทำการสอน หรือศาลสถิตยุติธรรมในระหว่างพิจารณา

๕.๔ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจสั่งให้หยุดการโฆษณากรณีที่มีการโฆษณาดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกระทำที่ผิดเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่สั่งให้ลดเสียงลง เนื่องจากเสียงที่โฆษณานั้นก่อความรำคาญแก่ประชาชน คราวละไม่เกิน ๑๕ วัน

๕.๕ ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินคดีแก่ผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

๕.๖ ในการใช้ดุลยพินิจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่หากมีความเห็นของตำรวจท้องที่ก็นำความคิดเห็นนั้นมาประกอบการพิจารณาด้วย

.....

ส่วนงานนิติการ สำนักการสอบสวนและนิติการ
กรมการปกครอง

ขั้นตอนการขออนุญาตโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

